

Sommerhilsen fra studenthjemmet og studiefinans i Bolivia- 2017!

Kjære partnere, familie og venner!

Vi nærmer oss sommerfeire her i Norge, og de fleste av oss ser frem til en etterlengtet ferie der man kan slappe av mest mulig og nyte lange late dager! I Bolivia så nærmer det seg vinteren, og studentene har som regel ikke mye fri på denne tiden av året. Ingvild har igjen vært i Bolivia i mars måned. Hele 17 dager fikk hun nyte sammen med studentene og teamet vårt i denne omgang.

Hun forteller følgende:

«Det er for meg ALLTID en festreise å være på disse turene. Det skjer alltid noe nytt og vi får ha spennende samtaler med både gamle og nye studenter. Samtaler hvor jeg opplever at jeg får mer enn jeg gir! Det er et voldsomt privilegium å være en del av noe som er større enn en seg selv. Jeg har hørt på livshistorier, der jeg vet at hvis ikke vår organisasjon hadde tatt disse jentene på alvor, så hadde de ikke hatt noe håp for fremtiden og måtte ha

levd et liv i fattigdom . Istedenfor, så møter jeg jenter som er fulle av forventning til et nytt og annerledes liv. Et liv med håp for fremtiden! Jeg ønsker å dele med dere noen av deres historier»

Laida kommer fra et lite sted, San Pablo, som ligger langt inne i dypeste jungelen. Et område uten infrastruktur, internet og mobildekning. I dette området dyrker foreldrene ris, mais og bananer. Området er uten skole og hun og hennes søsken måtte bo på internatskole i San Lorenzo, en landsby i Beni regionen der styreformannen i vår bolivianske stiftelse; Nemecio, er født og oppvokst. Broren jobber hos Nemecio med kvegdrift, og lillesøster har allerede fått barn. Laida fikk høre om muligheten via oss da vi var i San Lorenzo i oktober 2016. Hun er bare overlykkelig for denne muligheten som hun har fått til å studere sykepleie.

Denise kommer fra San Jose, et lite sted som ligger ca. 12 timers kanotur fra San Ignacio. I San Ignacio bor det ca. 20 000 mennesker og er nærmeste landsby til San Lorenzo. Moren til Denise hørte om prosjektet vårt via radio, og tok med datteren til et intervju hos ordføreren i San Ignacio. Denise liker matte og realfag, og velger å studere administrasjon og ledelse. Hun ønsker å jobbe i San Ignacio etterpå.

Sarinella er søster til Jaqui som inneværende år avslutter økonomiutdannelse. Sarinella studerer administrasjon og ledelse, og ønsker etterhvert sammen med søstra si å starte en bedrift i San Lorenzo, der de kommer ifra. Der ønsker de å åpne en butikk relatert mot tourisme/ eller evt en klesbutikk på en tomt som faren eier.

Organisasjonen Mano a Mano, som vi har et nært samarbeide med, bygger idag vei fra storbyen Santa Cruz og helt fram til San Lorenzo. San Lorenzo er virkelig et vakkert område, som sannsynligvis vil bli mye besøkt når veien er ferdig. Ledelsen i Mano a mano kaller det «dobbel bærekraft» når flere landsbyer flettes sammen via nye veier. Handelen øker som regel mye mer, og det er lettere for de som dyrker mat å få solgt varene sine. Ringvirkningene kan ofte bli mye større

enn det man hadde tenkt på forhånd.

Jaqui blir som nevnt ferdig med økonomi i desember i år. Hun er allerede tilbudt jobb på tre ulike steder, og hun blir værende et år til i storbyen for å tilbakebetale studielånet sitt.

Eunice som har studert søm gjør det samme. Hun ønsker å etterhvert åpne en egen bedrift i San Ignacio primært for å selge uniformer tilknyttet skolebarn. Det bor 20 000 mennesker i San Ignacio med utgangs strøkene, og folket her må i dag bestille uniformer i nærmeste storby.

Og her kommer Mano a Mano igjen inn med et glimrende tiltak som de vil ta ansvar for. Til studenter som har klart å tilbakebetale sitt studielån, vil de komme finansiering til oppstart av bedrifter. Dette er jo helt fantastisk! Dermed blir ringen sluttet for vår del. Vi kunne ikke fått et bedre tilbud for ungdommene våre!

Og ikke minst, så gleder vi oss over de ungdommene som ble ferdigutdannet i fjor. Nathalie og Bella, som studerte sykepleie, fikk diplomene sine tidlig i år! De var så lykkelige begge to. Foreldrene til Nathalie fortsetter via jungeltelegrafene å fortelle andre om muligheten til studier via oss! Og de stelte i stand fest for ungdommene våre, som takk for hjelpen i disse årene! Nathalia ble tilbudt jobb tidlig.

Jeg traff igjen en på Benancio, som jobber med regnskap hos Viva Bolivia! En stolt gutt, som nå solgte meg kaffen «cafe yungas», via Viva Bolivia! En tilfreds og fornøyd ung gutt, som også i første omgang jobber for å tilbakebetale studielånet sitt.

Tårene mine spretter fram når jeg hører historien om Carla. Carla kommer fra San Ignacio, og familien hennes går langs gatene og selger empanadas. Man tjener ikke mye til livets opphold på dette. Carla studerte informatikk, og ble ferdigutdannet i desember 2016. Hun gjorde det så bra på skolen at hun er blitt ettertraktet i jobbsammenheng. Ordføreren i San Ignacio ønsker henne tilbake til landsbyen deres. San Ignacio er kulturskatt i lavlandet i Bolivia. Og det er et privilegium for oss at ordføreren deres ønsker et så sterkt samarbeid med oss. Jeg nevnte i det forrige brevet at han selv har 7 års høyskoleutdannelse med studielån fra andre land. Han vet alt om hva som kreves i forhold til dette. Carla jobber for tiden i et firma i

storbyen Cochabamba der hun tjener relativt bra. Akkurat nå har hun tatt med seg broren sin opp til storbyen og betaler selv for hele hans utdannelse.

Det er helt utrolig hvilke positive ringvirkninger som oppstår ved å bare hjelpe en person. Og dette er mer enn grunn nok til at vi ønsker å hjelpe flere. Vi ser at det er viktig å bry seg om hele mennesket. Det går også litt penger for oss til helsehjelp. På denne reisa i mars i år, så vi behovet for optiker til noen av jentene. Det viste seg at fire av jentene trengte briller. Av og til må vi bidra med legetimer, medisiner og psykologhjelp. Det viktige er å hjelpe hver enkelt i mål med sine drømmer. Hvert menneske er unikt og har en egenverdi.

Da takker vi dere for støtten så langt, og ønsker dere en riktig god sommer!

Mvh Torgeir, Hilde og Ingvild.